

giver ved Ministerens Ord en gal Fortolkning deraf i Stedet for, at man burde anvende den eneste sande Motivering for Ministeriets Skridt.

Saaledes som Forholdene nu ligger, er de handlende overordentlig ilde stødte, thi der er ingen, der ved, om disse Lovforslag bliver vedtaget, hvornaar og i hvilken Skikkelse de bliver vedtaget. Nu er Handelen altsaa atter givet fri, og Ministeriet har tilladt de handlende at handle, som om Lovforslagene var vedtagne. Men ingen ved, om de Satsler, der er givne i Lovforslaget, ogsaa vil findes i Lovene, og derved kommer de handlende ind i en meget mærkelig Situation. Navnlig maa det for en ærekær handlende være en vanskelig Stilling at komme i. I det Tilfælde nemlig, at han gaar ud fra, at Lovforslagene bliver vedtaget netop med den foreslaaede Sats, godt, saa forhøjer han Varerne saa meget, som han i Henhold hertil mener sig berettiget til, men i det Tilfælde, at Loven kommer ud med en mindre Sats eller overhovedet ikke kommer ud, indkasserer han derved en meget stor Profit og det en ganske uberettiget. Hvis en handlende imidlertid ræsonnerer som saa, at det kan efter den almindelige Stemning at dømme ikke være muligt, at Rigsdagen, navnlig ikke med Støtte af det socialdemokratiske Parti, gaar hen og vedtager en saa glubsk Forhøjelse af Afgiften, og derfor kan jeg ikke, da jeg ikke vil indkassere en ublu Fortjeneste, forhøje Varernes Pris saa meget, som Skatteforslaget anviser, men naturligvis: nogen Skat kommer der nok, og altsaa forhøjer jeg Varernes Pris noget, men saa kommer maaske Loven alligevel, og Resultatet bliver da, at den handlende kommer til selv at lægge Pengene til. Det er Vilkaar for Handel, som fører til et fuldstændigt Kaos og, som sagt, navnlig sætter den ærekære handlende i en vanskelig Situation.

Nu har mit Partis Ordfører jo i Gaar udtalt sig om vor Stilling til denne Kæde af direkte og indirekte Skatter, som her er kommet frem, og udtalt, uden at Finansministeren kunde gøre nogen som helst begrundet Indvending derimod, at disse Lovforslag meget godt kan vente, til Rigsdagen har Ro og Tid til at forhandle dem. Hvis man med tilstrækkelig Grundighed og Alvor kunde behandle saa omfattende Spørgsmaal i saa kort Tid, som nogle altsaa tænker sig, giver vi os et meget mærkeligt Vidnesbyrd med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi arbejder til daglig her i Rigsdagen. For Lovfor-

slag af saa omfattende Karakter — ja, vi har vel overhovedet aldrig haft foreliggende Lovforslag af saa omfattende finansiel Karakter som disse —, altsaa for Lovforslag, der er meget mindre omfattende end disse, har der været krævet grundige Overvejelser gennem lange Tider i et Udvalg. Men skal disse meget omfattende Lovforslag gennemføres — efter Ministeriets Mening synes det at skulle ske i meget kort Tid, paa 8 Dage eller saa —, nu ja, saa maa det være Rigsdagen muligt til daglig Brug at gøre sit Arbejde meget hurtigere færdigt, end den plejer at gøre.

Men i øvrigt vil jeg, hvad Sammenkædningen angaar, tillade mig at sige, at vi jo har udtalt, at vi under disse ekstraordinære Forhold finder det naturligt, naar der skal lægges Byrder paa Befolkningen, at opretholde det i Lovgivningen fastsatte Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, som tidligere var til Stede, for de indirekte Skatter er nu en Gang lettere at bære end de direkte Skatter. Imidlertid har vi paa Grund af de ekstraordinære Forhold givet Afkald paa Gennemførelsen af dette Krav, men nu kommer altsaa Ministeriet og fremsætter en Kæde af direkte og indirekte Skattelove. Det forekommer mig imidlertid, at saaledes som Satsene nu maa sættes, fældes der i Virkeligheden en haard Dom over den Finanspolitik, som Ministeriet hidtil har drevet, thi man kunde tidligere være gaaet den samme Vej med Hensyn til Fordelingen af Skatterne mellem direkte og indirekte og da være kommet til Satsler, der var mindre glubske end disse og derfor ogsaa vilde have været anderledes lette for Befolkningen at bære. Men det har man ikke gjort, og derfor kommer man nu og vil lægge denne overordentlig store Skattebyrde paa Befolkningen og det paa et Tidspunkt, da de Tider vel er forbi — jeg ser bort fra det Børsjobberi, som i Øjeblikket finder Sted —, da der virkelig var mange Penge at tjene her i Landet, da vi gaar vanskelige Tider i Møde, da Befolkningen i alle Lag — jeg ser bort fra helt enkelte Individuer — baade de med smaa og de med mellemstore Indtægter kommer til at leve under betydelig mere trykkede Forhold end hidtil. Nu kommer man med en Lov om Afgift ved Salg af Smykker. Som Finansministeren sagde: Naar en Mand vil give sin elskede — det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) kan nu ikke tage et saadant Udtryk i sin Mund, han